

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Polletna naročnina Lir 3.000

Letna naročnina » 6.000

Letna inozemstvo » 8.000

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXVIII. - Štev. 15 (1397)

Gorica - četrtek, 8. aprila 1976 - Trst

Posamezna številka Lir 150

Naše skupno duhovništvo

Denar iz tujine

Pravda za Ukve dobljena

Trditve, da smo vsi kristjani duhovniki, nam zveni precej tuje. Besedo »duhovnik« uporabljamo za tiste, ki so prejeli mašniško posvečenje. Kako naj potem velja tudi za tiste, ki so prejeli le krstno in birmansko posvečenje? Poleg tega je v naši zavesti beseda »duhovnik« ozko povezana s cerkveno stavbo, z oltarjem in prostori okrog njega.

Kristjan, ki pride vsako nedeljo, morda celo vsak dan k sv. maši, ostane v cerkveni ladji, oddaljen od daritvenega oltarja. Zase nima vtisa, da je v njem kaj duhovniškega. Ko pride tak kristjan k evharistični daritvi, se mu zdi, da je prišel v popolnoma nov svet, v prostor svetega, ki je zelo drugačen od sveta, v katerem po njegovem ni prostora za sveto.

On kot posveten človek, kot človek, ki za duhovnika ni posebej posvečen, kot človek, ki živi v posvetnem okolju, vendar ne more biti duhovnik, ki je zastopnik svetega in je odmaknjen od vsakdanjega in posvetnega.

Naziranje, da je duhovnik samo tisti, ki je prejel mašniško posvečenje, ni skladno s sv. pismom niti z učenjem Cerkev. Sv. pismo za tiste, ki so prejeli mašniško ali škofovsko posvečenje, besede »duhovnik« pravzaprav niti ne uporablja. S tem seveda ne zanika njihovega duhovništva, saj ga opisuje z drugačnimi izrazi, zlasti ko govori o njihovi posebni duhovniški dejavnosti, ki jo morejo opravljati le oni, npr. delitev večine zakramentov.

Besedo »duhovnik« prideva sv. pismo nove zaveze le Kristus in vsem krščem. V Razodetju sv. Janeza je dvakrat rečeno, da nas je Kristus s svojo krvjo napravil za duhovnike Bogu.

Najbolj jasne pa so na vse kristjane naslovljene besede v prvem pismu apostola Petra: »Vi pa ste izvoljeni rod, kraljevo duhovništvo, svet narod, pridobljeno ljudstvo, da bi oznanjali slavna dela njega, ki vas je poklical iz teme v svojo čudovito luč, vas, ki nekdanji niste bili ljudstvo, sedaj pa ste božje ljudstvo« (1 Petr 2, 9-10).

Resnico, da smo vsi kristjani duhovniki, da je vse božje ljudstvo duhovniško ljudstvo, je na več mestih zelo naglasil tudi drugi vatikanski cerkveni zbor.

Seveda moramo pri tem upoštevati, da beseda »duhovnik« ne velja v istem pomenu za tistega, ki je prejel krstno in birmansko posvečenje kakor za tistega, ki je poleg tega prejel še mašniško ali škofovsko posvečenje.

Da bi enega duhovništva ne zamenjavali z drugim, uporabljamo izraze kot »skupno«, splošno, kraljevo duhovništvo za vse krščene, »službeno« duhovništvo pa za tiste, ki so prejeli tudi mašniško ali škofovsko posvečenje. Mašniki in škofje pa seveda ostanjejo še naprej deležni skupnega duhovništva.

VELIK IN ODGOVOREN POKLIC

Edini duhovnik v polnem pomenu besede, veliki duhovnik je Kristus. Njegovega duhovništva postanemo deležni pri krstu in birmi. Tedaj se nam poveri trojna služba: učiteljska, tudi preroška imenovana, posvečevalna in vodstvena. Tako Kristus po vseh kristjanih tudi danes oznanja evangelij, posvečuje človeštvo in ga vodi k očetu.

Beseda »duhovnik« ni za kristjana zato samo neki častni naziv, ampak ima globok pomen in vsebino. Kaže, da je poklic kristjana v božjih očeh nekaj zelo velikega in odgovornega. Seveda moremo to spoznati le v luči vere, ki nam približa duhovne stvarnosti, da jih moremo dojemati in se po njih ravnavati. Kaj pomeni krstno in birmansko duhovništvo, bo kristjan najbolje razumel tedaj, ko bo duhovništvo v vsakdanjem življenju izvrševal.

KRISTJANOVA DUHOVNISKA SLUŽBA

Gotovo ni v nečem, kar bi bilo odmaknjeno od vsakdanjega življenja in ne bi imelo nobene zveze z njim. Kristjan je in mora biti duhovnik z vsem svojim bitjem

in delovanjem. Ne morda le eno uro na teden, ko gre k nedeljski maši, ne morda le takrat, ko opravi večerno molitev. Kristjan je in bi moral biti duhovnik vedno in povsod.

Višek kristjanove duhovniške dejavnosti je pri obhajanju evharistije, ki je vir in vrhunec vsega krščanskega življenja. Kaj lahko je videti, da tisti kristjan, ki pri nedeljski maši nima kaj početi in se le dolgočasi, ne izvršuje svoje duhovniške službe. Pred sabo ima pod podobama kruha in vina najdragocenejši dar Kristusa samega; obdaja ga zbrano občestvo, ki hoče biti dar Očetu; v sebi ima osebne probleme, ki naj bi jih skupaj s samim seboj daroval Bogu.

A ne daruje ničesar, tako da njegova maša morda ne zasluži niti naziva »pobožno ždenje«. Nima kaj darovati, kakor da ne bi bil duhovnik. Kakor da njegovo življenje ne bi imelo nobene zveze s tem, kar se dogaja na oltarju. Tisto, kar se dogaja na oltarju, pa bi se moralo dokajati v njegovem srcu. Pa ne šele med mašno daritvijo, ampak v vsakdanjem življenju zveste službe ter predanosti Bogu in bližnjemu.

Kristjanova gonilna sila bi morala biti ljubezen do Boga in vsakega človeka. Kristjan ne more v polnosti in iskreno izvrševati svoje duhovniške službe pri evharistični daritvi in pri prejemanju sv. obhajila, če se maša pri oltarju ne podaljšuje v mašo življenja in maša življenja zopet ne vodi k maši pri oltarju.

Pri mašni daritvi more dejavno sodelovati le tisti, ki je krščen, ki je torej deležen skupnega duhovništva. To je bilo zelo vidno v prvotni Cerkvi, ko so morali tisti, ki so se šele pripravljali na krst, pred darovanjem zapustiti bogoslužni prostor. Ker spada sodelovanje pri mašni daritvi in prejem sv. obhajila med največje pravice kristjanov kot duhovnikov, je znamenje, da nekaj ni v redu, če kristjan občuti nedeljsko mašo kot breme in jo brez upravičenega vzroka opušča.

KRISTJAN JE DEJAVEN VSEPOVSOD

Drugi vatikanski cerkveni zbor ni naglasil pomena dejavnega sodelovanja kristjanov le pri mašni daritvi, ampak pri vseh zakramentih. Prav v moči krstnega duhovništva morejo kristjani prejemati ostale zakramente in pri njih dejavno sodelovati. Krstno duhovništvo, ki ga kristjani resno jemljejo, jim dalje omogoča, da božjo besedo ne le poslušajo, ampak jo tudi sprejemajo in se po njej v življenju ravna. Njihova naloga je sploh nenadomestljiva. Če oni odpovedo, jih še tako zavzeti službeni duhovniki ne morejo nadomestiti.

Zlasti je pomembno, da kristjani s skupnim duhovništvom delujejo sredi sveta in ga dvigajo k Bogu. Lepo pravi zadnji koncil: »Vsa njihova dela, molitve in apostolske pobude, zakonsko in družinsko življenje, vsakdanje delo, duševni in telesni počitek, če to izvršujejo v Duhu, pa tudi nadloge življenja, če jih prenašajo potrpežljivo, postanejo duhovne daritve, prijetne Bogu po Jezusu Kristusu.«

Duhovniška služba posvečenja sveta je torej zaupana vsem kristjanom. Ko žive učenci velikega duhovnika Kristusa v vsakdanjem življenju sredi sveta, svet od znotraj posvečujejo. Tako z izvrševanjem skupnega duhovništva pripravljajo novo nebo in novo zemljo ob končnem poveličanju.

— an

FRANCIJA. - Kardinal Marty je pri cerkvi sv. Gervazija v Parizu ustanovil posebno škofijsko redovno skupnost. Po zgledu redovnikov v Taizéju se ti katoliški duhovniki in bratje laiki posvečajo skupni molitvi, študiju, duhovnim razgovorom z obiskovalci, obenem pa si služijo kruh v tovarnah, oz. študentje zahajajo v šole. Taizé je meniško naselje v samoti, nova redovna skupnost pa živi sredi Pariza »za duhovno prenovalo škofijske« kakor želi njen ustanovitelj.

Marksistični nauk sicer uči, da v brezrazredni družbi, v katero da nas žene zakonitost razvoja, ne bo denarja, ker da bo visoko razvita proizvodnja poskrbela za tolikšno izobilje, da si bo vsakdo vzel, kolikor si bo želel. In zato da ne bo treba ne denarja ne kupovanja, zakaj blaga bo toliko, da si ga nobeden ne bo želel več kot ga bo potreboval.

Komunističnim strankam pa zaenkrat prav nič ne hodi na misel, da bi zametavale denar ali da bi se sploh zanašale, da bo neki družbeni razvoj kar sam od sebe prinesel takšno brezrazredno stanje. Ravno nasprotno, po vsem svetu podpirajo »osvobodilno« gverilo z denarjem in orožjem.

Denar, četudi kapitalistično menjalno sredstvo, ne odmanjka pri vzdrževanju posameznih komunističnih partij in tudi trgovina je v take namene prav dobrodošla.

Ko je pred kratkim izbruhnil škandal zaradi podkupovanja vodilnih ljudi po zahodnoevropskih deželah s strani ameriške obveščevalne službe CIA, bi bilo seveda nenavadno, če javnost ne bi pomislila na to, da tudi italijanska PC utegne prejemati denar iz tujine. Za podrobnosti je poskrbela ameriška revija »New Republic« po svojih dopisnikih iz Rima (lahko da je v ozadju zopet CIA).

TUDI PCI ZNA TRGOVATI

Podatki odkrivajo vsekakor stvari, ki so deloma že znane. Italijanski komunisti dobivajo denar naravnost iz Sovjetske zveze in iz drugih vzhodnoevropskih držav. Se posebno pa kot posrednik iz trgovine med Italijo in Sovjetsko zvezo. Od italijanskih podjetij, ki poslujejo z evropskim vzhodom, dobivajo posrednik, mnoga podjetja pa imajo tudi v svojih rokah.

»New Republic« poroča, da so trgovinski sistem med Italijo in vzhodno Evropo, iz katere priteka denar italijanskim komunistom, vzpostavili že v času Togliattija. Neka trgovska družba za trgovino s sicilijanskim južnim sadjem pa da je dobila od samega Stalina monopol nad izvozom v Sovjetsko zvezo; družba je v rokah komunistov.

Podobne monopole si je PCI pridobila tudi v trgovini s poljskim premogom in madžarskim mesom. Že pred časom se je go-

vorilo, da bi Italija lahko razvila svojo lastno živinorejo, za kar da so razmere ugodne, toda živinorejska prodaja je v rokah PCI oz. njenih družb in te so znale domači razvoj živinoreje še vedno preprečiti, ker pač iz trgovine prejemale velike dobičke.

V začetku petdesetih let naj bi si PCI pridobila ogromen dobiček, ko so njene trgovske družbe prodale na evropski vzhod celo ameriški strateški material, namenjen zahodni Evropi. Dobiček se je nalagal največkrat v švicarske banke.

Poprejšnji predsednik družbe »Finmeccanica«, Crociani, ena glavnih osebnosti v škandalu »Lockheed«, je bil po razkritjih omenjene revije zapleten tudi v finansiranje PCI. Še pred kratkim da je po navodilih sovjetskega veleposlanika nakazal veliko denarja družbi »Restital«, ki prinaša PCI največje dobičke v poslih s surovinami in končnimi izdelki med Italijo in Sovjetsko zvezo. Poleg tega ugotavlja omenjena revija, da proračun italijanskih komunistov nikakor ne znaša 30 milijard lir, ampak vsaj 120 milijard.

V zadevo je poseglo tudi drugo ameriško in svetovno časopisje. Znani »New York Times«, ki pogosto udarja na desno in na levo, piše, da italijanski komunisti seveda nočejo javno priznati, da jih finansira Moskva, zato da bi pred javnostjo veljali kot da so od nje neodvisni. Vodstvo italijanske partije je tako pisanje ostro napadlo.

Prav pred kratkim pa je bilo objavljeno sporočilo, da sta italijanska »Finmare« in sovjetski »Sovfraht« ustanovila mešano pomorsko družbo z imenom »Sovitmare«, v kateri prevladuje italijanski kapital. Družba bo skrbela za prevažanje blaga v trgovini med Italijo in Sovjetsko zvezo. Če nova »Sovitmare« ni v rokah PCI, si je težko misliti, da ne bi poslovala brez omenjene posrednice.

Ob vsem tem je menda jasno, da je gospodarstvo oz. trgovina pač trgovina, pa naj jo potem že vodijo kapitalisti ali komunisti. Razlika bi bila lahko le v tem, da ji komunisti rečejo »menjava«, ko gre za njih lastno trgovino, blagu pa »dobrine« in denarju »sredstva«. Kako diskretno!

— em

S procesa o zločinih v Rižarni

Na tržaškem porotnem sodišču se nadaljuje razprava o nacističnih zločinih v Rižarni. V toku so obrambni govori zasebnih strank, za katere so sedaj spregovorili mnogi odvetniki. Posebno zanimiv in izčrpen je bil obrambni govor odv. Kostorisca, ki zastopa poleg nekaterih posameznikov tudi judovsko skupnost.

Od slovenskih odvetnikov pa so že govorili Kukanja in Sancin (ki sta v svojih govorih šla v predvojni in medvojni dogodke in zahtevala, da se obtožnica razširi na vse zločine, ki so se dogodili v Rižarni), Stoka in Godnič.

Dr. Stoka je v daljšem govoru omenil vse strahotno trpljenje, ki smo ga v boju proti nacifašizmu dali Slovenci od Bazovice prek Posebnih sodišč do Rižarne. Omenil je Hitlerjev ukaz, ki ga je spomladi leta 1941 dal ob zasedbi Jugoslavije: »Napravite mi to deželo nemško«, je namreč dejal in pri tem mislil na Slovence.

V Rižarni so to nacisti tudi delali, saj so umorili na tisoče Slovencev in Hrvatov, je dejal dr. Stoka, in požgali veliko slovenskih in hrvaških vasi, prebivalce pa prepeljali v Rižarno. Dr. Stoka je potem omenil vlogo in trpljenje slovenske žene, ki je morala pod nacifašizmom ogromno pretrpeti, ker so bili možje in fantje pač zdoma, v boju proti okupatorju in nasilnežu.

Trpljenje naših žena je bilo res ogromno, je poudaril dr. Stoka in pri tem postavil za zgled Ljubko Šorli-Bratuž in toliko drugih slovenskih mater in deklet. Lik naše matere in ženske mora zgodovina do potankosti osveteliti, je rekel dr. Stoka in pri tem govoril o trpljenju 22-letne Rože Legiša, katero zastopa pred sodnijo in ki je umrla v Rižarni. Govoril je tudi o njeni materi Feliciti Adamič vd. Legiša iz Prečnika, ki že trideset let išče pravice in resnice za svojo hčerko Rožo,

ki je darovala svoje mlado življenje za visoke ideale miru in pravičnosti med narodi. V prevodu prof. Bajčeve je prebral pretresljivo pesem Marije Mijot o Rižarni.

Dr. Stoka je svoj govor zaključil rekoč, da so v Rižarni umirali ljudje različnih ideologij, od katoličanov do komunistov, samo zato, ker so se uprli nacifašizmu. Slovenci, Hrvati, Judje in protifašistični Italijani so v Rižarni umirali zato, da lahko mi živimo v miru in prijateljskem sožitju, zato mora biti naš spomin nanje vzvišen in svetel.

Prihodnji teden so na vrsti ostali odvetniki, ki predstavljajo zasebne stranke, nato pa bo govoril državni pravnik, nakar bo porotno sodišče izdalo razsodbo o zločinih v Rižarni. Pričakujemo vsi, posebej pa Slovenci, da bo razsodba res pravična in da bo v njej razviden v vsej objektivnosti krvni delež, ki smo ga Slovenci dali v boju proti nacifašizmu.

Nekdo je izdelal svetu načrt

Isti čudoviti načrt, ki nam je v vsem svetu viden, srečamo tudi v medsebojnem smiselnem delovanju organov v našem telesu. Stotisoče celic deluje skladno kot urejena vojska, kot pod eno samo komando. To je moral vendarle nekdo premisliti, krmariti in voditi. Prav moderna biologija nas uči strmenja, bolj ko se poglabljamo v čudesa življenja.

V človeškem organizmu se odvija na milijone postopkov, kateri vsi morajo delovati, če naš sistem ostane v redu. Kakšna izmera krmarjenja in preglednosti mora biti tukaj potrebna. Če danes že elektronsko vodijo letala, je vse to minimalno nasproti čudovitemu vodenju življenjskih postopkov. Raziskava tako imenovanih »učinkujočih snovi« nam je pokazala, da že najmanjše količine učinkujočih snovi vodijo v organizmu v daljnosežne spremembe.

Ferment katalaza je npr. tako močan, da že ena sama njegova molekula v eni sekundi razkroji 10.000 drugih molekul. Fermente vodijo zopet višje snovi: hormoni in vitamini. Le nekaj molekul teh snovi določa nemalokrat že temeljni biološki značaj človeka. In nad vsemi hormoni in vitamini stojijo geni, nosilci dednih lastnosti. Oni so tisti, ki povzročajo nastanek učinkujočih snovi in vodljivih mehanizmov v celicah. Tu je na delu veliki Duh, ki je vse to že poprej načrtoval.

Načrtno delovanje organov nam je danes poznano samo v prav majhni meri. Splošno je znano, da služi kri v telesu kot transportno sredstvo, ki odnaša hrano iz črevesja v tkivo telesa. Istočasno prenaša kri v celice tkiva tudi kisik, ki ga je odvzelo v pljučih.

To transportno sredstvo v krvi so rdeča krvna telesa, od katerih je v vsakem

kubičnem milimetru krvi kar 5 milijonov. Bela krvna telesa pa požrejo vse vsiljivce, ki so vdrlji v telo: odmrle celice, tuje snovi. Kri je tudi vratar-čuvar. Pri poškodbah se strdi in zapre rano. Vse to ravnanje krvi je vodeno avtomatično. Kdo je vse to določil?

Prav tako je na splošno znano, da je srce sijajna črpalka. Deluje leta, 70 utripov na minuto; njegovo vsakdanje delo je 87.000 kg-metrov. Srce bi moglo napolniti vsak dan potemtakem 9 železniških vagonov. Je naša tehnika že izdelala takšen stroj? Trikrat na minuto požene srce kri po telesu. Pri tem se kri v obistih očisti škodljivih snovi in sprejme dragocene beljakovine in sladkorjeve. Poleg tega si v pljučih vzame tudi kisika. Da pljuča lahko opravijo to nalogo tako hitro, imajo 1800 milijonov mehurčkov, zato da lahko v sedemdesetinki sekunde oskrbijo kri s kisikom.

Človekovo oko napravi v eni uri ogromno število posnetkov. Pošlje jih v človekov spomin kot barvne slike. Oko ima lastne zaslonke in leče, ki se širijo in ozijo ter poskrbijo, da je bodisi pri sijočem soncu bodisi v temni noči vedno prava osvetlitev za snemanje. Tudi oddaljenost predmetov je avtomatično uravnana pri snemanju očesa, posebna leča skrbi za to.

Poleg tega pa je oko še odlično zavarovano, prožno je in mehko podloženo, očesne veke delujejo kot brisalci stekel, brišejo z njih prah in ga varjejo vode in močne luči. Poleg tega je oko čudovito odporno proti mrazu. Deluje tudi brezhibno, ko so zmrznila druga čutila kot ušesa, roke, nos. Kdo je zamislil to očesno čudo?

Kjer je načrt, je moral Nekdo tudi načrtovati.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Italijanska vlada je odobrila zakonski osnutek o sprejetju italijansko-jugoslovanskega sporazuma, sklenjenega lanske jesen v Osimu pri Anconi. Ta zakonski osnutek bo sedaj vlada predložila zbornici v odobritev.

■ Predsednik italijanskega združenja industrijev Giovanni Agnelli je na zborovanju v gledališču Rossetti v Trstu dejal, da bi moral Trst, ki je na križišču Evrope, premostiti meje in globoko zadihati v mednarodnem vzdušju. Italijansko gospodarstvo je po mnenju Agnellija na robu propada, sindikati pa položaj še poslabšujejo z nesprejemljivimi zahtevami.

■ Egiptovski predsednik Sadat se je podal na krožno pot po zahodni Evropi. Najprej se je ustavil v Zah. Nemčiji, nato je obiskal Francijo in Italijo. Sledila bo sta še Avstrija in Jugoslavija. Od obiska v Zah. Nemčiji je veliko pričakoval, celo vojaško pomoč, zadovoljiti se je pa moral le s kreditom 230 milijonov mark.

■ Krščanski demokraciji je ob podpori stranke MSI in Južnotirolske ljudske stranke (SVP) uspelo vnesti v člen 2 zakona o splavu popravek, po katerem prekinitev nosečnosti ni kaznivno dejanje samo v dveh primerih: če je življenje matere v nevarnosti in po posilstvu, če je ženska vložila sodno prijavo. Pogoje mora vedno ugotoviti le zdravnik. Laične stranke so izid glasovanja sprejele z velikim negodovanjem. Zakon o splavu mora biti sprejet do 13. aprila letos. Če se to ne bo zgodilo, bo v juniju referendum o istem vprašanju. Ta referendum pa lahko prepreči razpust obeh poslanskih zbormnic in predčasne državnozborske volitve.

■ V Libanonu je prišlo do novega, tj. sedemindvajsetega premirja med krščanskimi falangisti in levičarskimi muslimani, ki naj bi trajalo deset dni. V tem razdobju naj bi se rešilo vprašanje novega državnega predsednika. Levica pritiska zlasti na to, da bi Libanon postal laična država in bi bila odpravljena razdelitev oblasti po veroizpovedi.

■ Ob svojem obisku na Švedskem je Tito izjavil na švedski televiziji, da večina političnih jetnikov, ki so v Jugoslaviji zaprti, pripada skrajnežem, ki so povezani z Moskvo in so stalinistično usmerjeni.

■ Ustavodajna skupščina na Portugalskem, ki je bila izvoljena 25. aprila 1974, je izdelala in odobrila novo ustavo, ki ima 312 členov in je po dolžini druga na svetu, takoj za jugoslovansko.

■ V Bolgariji se je zaključil 11. kongres komunistične partije. Todor Živkov je bil potrjen za prvega tajnika partije. Na tem mestu je že 20 let. Na kongresu so se bolj poudarili potrebo po tesni povezanosti Bolgarije s Sovjetsko zvezo. Glede Jugoslavije je bila izrečena želja, da bi medsebojni odnosi bili dobri, kakšnega koristnega predloga pa ni bilo slišati. Zlasti ni bilo slišati besede o pirinskem Madejdonu, ki jih je bilo po zadnji vojni 180.000, sedaj pa so vsi »postali« Bolgari.

■ V Rimu je 30.000 žensk uprizorilo manifestacijo za uvedbo nekontroliranega splava. Več kot eno uro je trajal mimohod pred sedežem DC. Ženske so vzklikale gesla zoper demokršćanske voditelje, ki so za omejeni splav in sramotile Cerkev ter duhovščino.

■ V karoserijskem oddelku tovarne Fiat v Turinu je izbruhnil podtaknjen požar, ki naj bi bil delo »rdečih brigad«. Škoda je velika. Oškodovani so bili predvsem delavci, ki jih čaka dopolnilna blagajna, če bo delo prekinjeno.

■ Princ Norodom Sihanuk, »koristno budalo«, ki je pomagal komunistom v Kambodži s svojo moralno oporo na oblast, je spoznal, da doma nima več kaj iskati. Odpovedal se je naslovu poglavarja države in bo odpotoval v tujino.

■ Na deželni volitvah Baden-Württemberg preteklo nedeljo je prešla krščanska demokratska zveza (CDU) absolutno večino 56,9 % (leta 1972 52,9 %), socialdemokrati pa so nazadovale od 37,6 % na 33,6 %. Nazadovale so tudi njih zavezniški liberalci. Od 8,9 % so padli na 7,4 %. V bodoče bo imela CDU v deželnem parlamentu 70 sedežev (prej 65), socialdemokrati 41 (45), liberalci po 9 (10). Izid volitev kaže, da se nemško javno mnenje vedno bolj vrača k stranki pok. kancelarja Adenauerja. Morda bodo državnozborske volitve, ki bodo 3. oktobra letos, spet tej stranki dale oblast v roke. Kjer vlada resnična demokracija, je to nekaj čisto naravnega.

■ Na tiho nedeljo so bile po vseh cerkvah v Italiji molitve za sv. očeta, ki je bil predmet sramotenja s strani nekega časopisa. Sam sv. oče je ta dan obiskal župnijsko cerkev sv. Frančiška Ksaverija v rimskem predmestju Garbatella.

ZAKON — ZAKRAMENT NOVE ZAVEZE

Bog hoče vključiti vse ljudi v svoj odrešenijski načrt, ker so vsi poklicani, da bi bili deležni božje ljubezni in večne sreče. Kdor sprejme to povabilo, postane po veri deležen Kristusovega odrešenja po zakramentih: »Pojdite po vsem svetu in oznanjujte evangelij vsemu stvarstvu. Kdor bo veroval in bo krščen, bo zveličan; kdor pa ne bo veroval, bo pogubljen« (Mk XVI, 15, 16).

Temelj in vključitev v odrešenje je sv. krst, potrditev sv. birmo, višek pa je v sv. Evharistiji. Po njej se dopolnjuje povezanost z Bogom in ljudmi med seboj, ker smo po njej deležni darujoče se ljubezni in edinosti v Kristusu in njegovi Cerkvi.

Mašniško posvečenje in sv. zakon pa pomenita in uresničujeta novo, posebno obliko stalne povezanosti z Bogom. Oba temeljita na sv. krstu in imata poseben namen graditi in širiti božje ljudstvo. Zato se tudi imenujeta socialna zakramenta.

Cerkev v luči božje besede in pod stalnim vodstvom Sv. Duha veruje in uči, da je zakon eden izmed sedmih zakramentov Nove zaveze.

Kot je pred Kristusom Bog prišel naproti ljudem z zavezo ljubezni in zvestobe, tako zdaj Kristus Odrešenik pomaga krščanskim zakoncem z zakramentom sv. zakona.

Po nauku tridentinskega in zadnjega vatikanskega cerkvenega zbora je sv. zakon vidno in posvečujoče znamenje, ki dobiva svojo moč iz velikonočne Kristusove skrivnosti. On dviga naravno ljubezen zakoncev v nadnaravni svet, jo napravi laično, ter očisti in dopolnjuje zakonsko vez z odrešilno milostjo.

Z zakramentom postane naravna ljubezen zakoncev posvečena, ker jo Kristusova odrešilna moč vzdržuje in bogati, da lahko zakonci računajo na izredno božjo pomoč stanovske milosti pri izvrševanju svojega vzvišenega poslanstva.

UTRIP CERKVE

● Leta 1945 sta bila v Jugoslaviji le dva verska lista z nakladno 3.500 izvodov; leta 1962 jih je bilo 24 z nakladno 380.000 izvodov, leta 1968 pa kar 36 časopisov s skupno nakladno 753.000 izv. V številu so šteti listi vseh glavnih veroizpovedi: katoliške, pravoslavne, muslimanske in protestantske.

● V Tanzaniji v Afriki živi škof Krištof Mwovoleka, ki že pet let dela na polju kakor večina njegovih vernikov. Vsako jutro odhaja bos na delo kot njegovi rojaki, zvečer mašuje v svoji kolibi, ob nedeljah pa opravlja službo božjo navadno pod milim nebom, ker se povsod prave množice zbirajo okrog njegovega oltarja. Znani časopis »Time« ga imenuje preroka preizkušene Tanzanije in neznanega svetnika našega časa.

● Pravoslavno Cerkev v Trstu pretresa jo notranje težave. To versko skupnost (vpisanih članov ima le 40, vseh Tržačanov pravoslavne vere je okrog 300) je vodil zadnja leta zelo agilni predsednik Jurij Milošević, po rodu Srb. Pred dvema leti je organiziral velik božični koncert v gledališču Rossetti, lanske jesen je bila v pravoslavni cerkvi zelo obiskana razstava pravoslavni ikon. Po zaslugi tega delavnega predsednika je prišlo v zadnjem času do zblizanja med katoličani in pravoslavni v Trstu. Sedaj so imeli volitve in novi predsednik je trgovec Nedeljko Knežić, po rodu Amerikanec. Čeprav poročila zatrjujejo, da ni več sporov med ameriško in beograjsko pravoslavno Cerkvijo, vendar se zdi, da je prav tu vzrok raznih težav, ki so dosegle višek pod znanim predsednikom Vrdeljo. Pravoslavno tržaško skupnost vodi odbor šestih članov, štirje so izvoljeni laiki, dva sta pravoslavna duhovnika, ki jih Tržačani dobro poznajo.

● V Ljubljani in okolici imajo v tem postnem času obnovo svetega misijona. Kakor se lahko ustavi gradnja hiše, če ni kreditov, isto se dogaja na pastoralnem področju, zato je potrebno občasno večje in skupno načrtno pregledovanje, resna kontrola in obnova. Zopet se sliši, da pri teh velikih obnavah zelo prizadevno sodeluje predvsem mladina.

Znak za evharistični kongres v Filadelfiji

● Mednarodnega evharističnega kongresa v Filadelfiji se bo udeležila tudi m. Terezija iz Kalkute. Kongres ima veliko temo: lakota po Bogu, lakota po kruhu in zato so prijatelji povabili tudi to sestro, »angela Indije«, ki si toliko prizadeva za lačne in najbolj uboge. M. Terezija je pred kratkim izjavila, da med njenimi redovnicami ni krize in da število celo narašča. Sedaj jih je 1.133.

● V Skopju so spravili pod streho novo katoliško katedralo. Prejšnjo je uničil potres julija 1963. Prav takrat smo bili Tržačani in Goričani na romanju v Marijinem Celju in smo takoj zbrali 270.000 lir, kar za tiste čase ni bila majhna vsota. Sedaj se novi škof Joakim Herbut zopet obrača na Slovence s prošnjo, da bi jim pomagali ometati zidove, vzdati vrata in okna, ker bi tako lahko novi cerkveni prostor vsaj zaslonil takoj služil svojemu namenu. Darove v ta namen zbira Katoliški glas v Gorici. Priporočamo.

KRATKE NOVICE

■ Kljub vojaški vladi prihaja v Argentini do vedno novih političnih umorov. Spet se je pojavila desničarsko in protikomunistično usmerjena organizacija Alianza Anticomunista Argentina (AAA) in usmrtila 15 oseb, od katerih je bilo šest žensk.

■ Pred prizivnim porotnim sodiščem v Firencah se je končal proces proti Mariu Tutiju, ki je lani v mestu Empoli pri Sieni ubil dva policista, ko sta ga prišla aretirati. Prvostopenjsko sodišče ga je lani obsodilo na dosmrtno ječo. Prizivno sodišče je to obsodbo potrdilo.

■ V Pekingu je prišlo do spopadov, pretepov ter celo požigov dveh vojaških vozil in dvonadstropne zgradbe blizu posloja Ljudske skupščine. Ob popolni brezbrzičnosti oblasti so se spopadli pristaji dveh linij: skrajno leve, ki jo vodi Mao-cungova žena Čang Čing ter zmerne, ki jo vodi Teng Hsiao Ping.

■ Britanska laburistična stranka je s 176 glasovi proti 137 izvolila 63-letnega Jamesa Callaghana za voditelja stranke, potem ko je dosedanji predsednik stranke Harold Wilson nepreklicno odstopil. Callaghan je avtomatično s tem tudi postal predsednik nove britanske vlade.

Bralci pišejo

Kaj bo z nami Slovenci?

Prejeli smo s prošnjo za objavo: V Katoliškem glasu ste že večkrat kritično ocenili nekatere postavke sporazuma v Osimu. Ko ste pozdravili dokončno rešitev obmejnega vprašanja, ste pa le izrekli svojo zaskrbljenost nad konkretiziranjem vsebine sporazuma v točkah, ki zadevajo Slovence v Italiji. Nekateri pravijo, da smo bili Slovenci v Italiji ponovno izigrani: izgleda, da bo to držalo, saj ni zaenkrat ne duha ne sluha o slovenskih pravicah. Se več: govori se, da bo nastalo med Bazovico in Opčunami tako industrijsko področje, ki nas bo dejansko zadušilo. Slovenci bomo ob vso našo zemljo na tistem področju (najbrž za nekaj borih lir), saj nam bodo vse tisto področje enostavno ogradili, tako kot vse take proste cone!

Vi ste »nepomemben listič«, trdi Jugoslavija, oz. ljubljansko »Delo«, ki si pa v vsej svoji nepomembnosti upate vprašati, seveda kot Slovenci: kaj bo z nami, draga Jugoslavija, draga Italija? Sta se vidve res zmenili brez nas in za našimi hrbti? Kaj bo res Kras šel za večno raketno žvižgat z vajinim odobrenjem? Po navodilu, ki nam je uničil dolinsko občino, po avtoportu, ki nam bo uničil republiško občino, bomo zdaj res zgubili še ves tisti predel, ki gre od Opčin preko Banov, Padrič, Gropade do Bazovice. In to bolj v korist veleindustrijev kot pa obmejnega ljudstva, vsaj tako pravijo, saj je Agnelli baje zelo zainteresiran na tem našem kraškem industrijskem prostoru!

In v zameno ne bomo dobili niti tistega delčka narodnih pravic, katere tako vztrajno zahtevamo. Predsednik deželne odbora Comelli je namreč, tako smo brali v »Primorskem dnevniku«, razčlenil temeljni zakon, ki ga bo o tem vprašanju kmalu odobril italijanski parlament: v njem ni ne duha ne sluha o naših narodnostnih vprašanjih!

Zal nam je, da mora o tem govoriti le naš »nepomemben listič«. Namesto da bi ljubljansko Delo pisalo o »dvojnem šahu«, naj raje objektivno piše o naših težavah in izigravanju, ki smo ga s strani beograjske vlade deležni zamejski Slovenci! Kraševci

Umirajoča jezera

Lani sem prisostvoval svojski oddaji na švedski televiziji. Poročevalec je nas gledalce povabil, da si ogledamo nekaj idiličnih, kristalno čistih jezer, obdanih z močnimi smrekovimi gozdovi.

»Krasna jezera«, sem vzdihnil, ko jih je poročevalec kazal na televizijem zaslonu. Na njihovih gladinah se zibljejo cvetoči lokvanji. Pisani cveti se sončijo v poševnem severnem soncu. Paradiž na zemlji.

Potapljač s fotokamero nas vodi v jezerske globine. Prav do dna mu sledimo v napetem pričakovanju, zdaj v eno zdaj v drugo smer. Nikjer peska ali mivke, nikjer skal, nikjer alg. Jezersko dno prekri-va nekaj centimetrov debela preproga. Odpadne snovi kemične industrije iz Švedske, ostalih držav Skandinavije in cele Evrope vežejo mikroorganizme nekdanjega življenja v vezeno smrti.

Tu in tam se pokaže vzboklina v velikosti krtine. Potapljač jih predira s kazalcem eno za drugo. Roj zračnih mehurčev se sprosti in dvigne proti gladini. Vzboklina splahni in se spoji s preprogo. Nikjer ribe, nikjer poljka, nikjer školjke. Nobena vodna žuželka ne zbeži pred nepoklicanim gostom. Jezero je mrtvo, eno izmed deset tisočih, katere čaka slična usoda.

Švedska je bogata dežela. Prišteva se k desetim industrijsko najbolj razvitim. Njenim prebivalcem ne manjka ničesar. Uživajo sadove nakopičenega bogastva. Stanjujejo v domovih, ki so grajeni po vzoru nekdanjih luksuznih hotelov. Hranijo se kot bogatini nekdanjega rimskega imperija. Uživajo svobodošine demokracije v pravem smislu besede. Če se vam ljubi brskati med odpadki, boste našli tam več užitnih snovi kot jih premorejo mnogi narodi na mizi.

Televizijski poročevalec nam pokaže nekaj mrtvih jezer-bioloških grobnic, pričara nam lepote jezer zunaj, njihov kristalno čisto vodo in gladino, na kateri se zibljejo cvetoči lokvanji, edina bitja, ki so preživela tragedijo industrijske smrti.

Švedi se le predobro zavedajo preteče nevarnosti, ki ne grozi samo njihovim vodom, gozdom, travnikom in poljem, temveč vsemu življenju v njih in ob njih. Ne štedijo sredstev, da bi popravili posledice svojih in tujih grehov. Jezera skušajo poživiti z apnenjem, industrijo primorati, da uvaja čistilne naprave ali pa, da preneha z obratovanjem. Borijo se proti uporabljanju kemije v gozdarstvu, poljedelstvu, čiščenju železniških prog, vse to le z delnim uspehom.

Raziskovalec Herik Rhode je namreč ugotovil, da samo britanska in zahodnonemška industrija prispevata 50 % žvepla, ki pade na švedsko zemljo. K temu

pa je treba prišteti doprinos, ki ga dajejo Holandska, Belgija in vzhodne države. Pogovor z njimi ni lahek. Zemlja navedenih držav je bogata na apnencu in prenese neprimerno večjo količino strupov, ki jih bruhla noč in dan evropska industrija ter pošilja v zrak v obliki dima. Švedska zemlja je praktično brez apnenca. In tako umirajo njena čudovita jezera na severu; umirajo pa tudi gozdovi, travniki, polja in življenje v njih.

Na zunaj — nič novega na severu. Kristalno čista jezera sanjajo svoj tisočletni sen. Na gladinah začaranih jezer se sončijo cvetoči lokvanji in mi — uživamo švedski standard.

V Sloveniji, deželi veličastnih pridobitev revolucije, ni več takih poročevalcev. Utihihni so ali se pa potikajo kot jaz po svetu. Mislim pa, da je čas, da spregovorijo komaj slišno, vendar razločno. Pred sto leti na primer, so kmetje na Bledu pili Jezernico. Pred 50 leti so potoki poskakovali prek ceste okrog in okrog jezera. Pred 30 leti je učitelj Gradnik vršil sonde jezerskega dna na Bledu. Usedlina je imela oster duh po žveplu. Mož je govoril, pisal, rotill, ljudje so se mu pa smejala. Kmalu nato so se pokazale grozeče sence alg tik pod gladino vode. Na tisoče žlahtnih rib je poginilo tisto zimo pod ledom...

Pred 40 leti so se sončili na plitvini za Majdičovo elektrarno v Kranju ogromni klini. Ob lepem vremenu sem jih občudoval, ko sem šel na delo ali se vračal z njega.

Rojaki! Obrnite oni list v veliki knjigi prirode, kjer piše SLOVENIJA! Zapišite, kar boste opazili, jaz sem predaleč in roke se mi tresejo.

Božo Prevorsek, Švedska

Obredi velikega tedna v Rimu

Sv. oče Pavel VI. bo na veliki teden vodil vse tradicionalne obrede, in sicer: na oljčno nedeljo, 11. aprila, ob 9.30 blagoslov oljk in procesija v baziliki sv. Petra;

veliki četrtek: ob 17. uri papeževa maša v spomin zadnje večerje v baziliki sv. Jazneza v Lateranu;

veliki petek: ob 17. uri obredi v baziliki sv. petra; zvečer ob 21. uri križev pot v Koloseju;

velika sobota: ob 22. uri obredi v baziliki sv. Petra.

velika noč: ob 19.45 velikonočna maša na prostem pred baziliko sv. Petra; ob 12. uri velikonočna vožnja in blagoslov »Urbi et Orbi« z okna glavne lože na pročelju bazilike sv. Petra.

Vse obrede bo oddajal vatikanski radio; najbrž bo to storila tudi italijanska TV.

Ob 30-letnici Stalnega slovenskega gledališča

Stalno slovensko gledališče v Trstu je pred kratkim praznovalo 30-letnico svoje obstoja in delovanja. Slovesnost je bila v Kulturnem domu v Trstu in so se ga udeležili vidnejši kulturni in politični predstavniki iz zamejstva in Jugoslavije. Prisoten je bil tudi tržaški župan Spacini, ki je v svojem krajšem pozdravnem nagovoru govoril o slovenskem gledališču in trudu tržaške občine, da bi se njegov položaj normaliziral.

Po slavnostnem nagovoru predsednika SSG Tavčarja so sledili pozdravi nekaterih gostov. Med njimi naj omenimo predvsem predsednika Slovenske akademije znanosti in umetnosti dr. Vidmarja, ki je povzdignil poslanstvo Slovenskega gledališča v zamejstvu in čestital SSG v Trstu, da je srečno prehodilo razne in nemajhne težave, med njimi »mračno dobo kominformizma«.

Vidmar je imel prav, da je opomnil prisotne (med njimi tudi kominformiste) na hude čase, ki jih je Slovensko gledališče imelo v času kominformizma in ki so nam vsem še živo v trpkem spominu. Upajmo le, da se ne bodo kdaj zopet povrnili, saj se jih celo Tito boji in je zato zdaj v Jugoslaviji več procesov proti kominformistom, kar pomeni, da so še vedno zelo aktivni.

Po pozdravnih besedah raznih gostov iz Slovenije in Jugoslavije ter SKGZ in SPZ bi morali slediti pozdravni govori tudi socialkomunističnih županov (Škerka, J. Guštin in P. Colje), ki jih pa ni bilo v dvorani, čeprav so jih v začetku toplo pozdravljali.

K prireditvi bi imeli seveda nekaj pripomb, kar menimo, da je škoda, da si je SSG zapravilo priložnost, ki se mu je nudila ob 30-letnici obstoja in delovanja, da bi se pokazalo kot res zamejsko slovensko gledališče ne glede na politične trenutne koristi.

Svojo ozkost so prireditelji pokazali tudi v tem, da so popolnoma prezrli predstavnike edine slovenske politične stranke. Morda v »zahvalu«, da se je Slovenska skupnost vedno potegovala za priznanje statusa SSG?

Zal nam je tudi, da niso vabili goriških

slovenskih županov, saj hoče biti SSG deželno gledališče in želi imeti stike z goriškimi Slovenci. Če so torej vabili tržaške slovenske župane, bi lahko tudi goriške!

Ali pa so se morda odločili samo za tržaške zato, da so izključili župana Slovenske skupnosti Slavka Klanjščka?

V tem okviru je zelo čudno — in to je najmanj, kar lahko pripomnimo — izzvenelo vedenje igralca-napovedovalca, ko je prebral pozdravni telegram Zveze slovenske katoliške prosvete iz Gorice. Je morda tudi ta komu šel na živce?

Naj bo kakorkoli že, žal je z omenjeno proslavo vodstvo SSG dokazalo, da je ozko in politično tako obarvano, da je res škoda zanj! Bolje bi bilo, da bi tako proslavo organizirala kar SKGZ, mar ne?

Pa še pripomba na račun govora prof. Tavčarja: pozabil je na predvojno slovensko gledališče in temeljiteje omenjal le ljudski oder pod vodstvom komunista Ivana Regenta. Zakaj ni enake hvalečnosti izrekel tudi Jaki Stoki in drugim voditeljem slovenskega predvojne narodnega gledališča? Mar iz pozabe? Skoro bi si upali podvomiti v to!

Za zaključek pa še to: v poslanstvu za slovensko gledališče in njegov razvoj so se trudili in se izčrpavali razni umetniki, ki jih ne bomo pozabili, kot npr. Milan Kosič, Modest Sancin, Edvard Martinuzzi, Ema Starčeva itd. Kaj res niso bili vredni niti besedice spomina in zahvale, medtem ko se je tako neverjetno pozornost dajala raznim županom in drugim gostom, ki jih v dvorani tisti dan niti ni bilo.

Z ozirom na vse to želimo demokratični in zavedni Slovenci igralcem SSG mnogo uspehov v nadaljnjih tridesetih letih, vodstvu pa mnogo manj takšnega političnega in ozko strankarskega gledanja, kot nam je bilo nudeno s strani vodstva SSG ob 30-letnici obstoja.

Naše iskrene čestitke in tople želje za naprej pa gredo predvsem umetniškemu osebju, to je igralcem, ki se v težkih povojnih pogojih udeležujejo za umetniški in kulturni napredek našega slovenskega zamejstva!

B. - S.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Slovenec pomožni škof v Torontu

V sredo 31. marca je vatičanski radio prinesel novico, da je bil imenovan za pomožnega škofa v Torontu v Kanadi prof. dr. Lojze Ambrožič. Rodil se je pred 45 leti v Dobrovi pri Ljubljani. Tam je opravil srednjo šolo in stopil v torontsko bogoslovje. V duhovnika je bil posvečen leta 1955 v Torontu, nato je v Rimu študiral biblične vede na Papeškem bibličnem inštitutu. Leta 1960 se je vrnil v Torontu in začel s poučevanjem sv. pisma. Pozneje je svoje študije izpopolnjeval na univerzi v Würzburgu v Nemčiji in leta 1970 postal doktor biblične teologije.

Novoimenovani škof je znan tudi v slovenskem zamejstvu, saj je v času svojega bivanja v Evropi prišel v naše kraje. Predaval je duhovnikom in izobražencem v Trstu in na Koroškem. Tudi v Gorici, kjer ima veliko prijateljev, smo ga večkrat poslušali kot predavatelja na večerih, ki jih pripravlja akademsko društvo SKAD.

Novemu škofu, ki se je vselej živo zanimal za naše zamejske probleme, iz srca čestitamo in mu želimo v novi službi bogatih uspehov in božje pomoči.

Asistentski izpit v Vidmu

Fakulteta za tuje jezike tržaške univerze v Vidmu je bila ustanovljena novembra

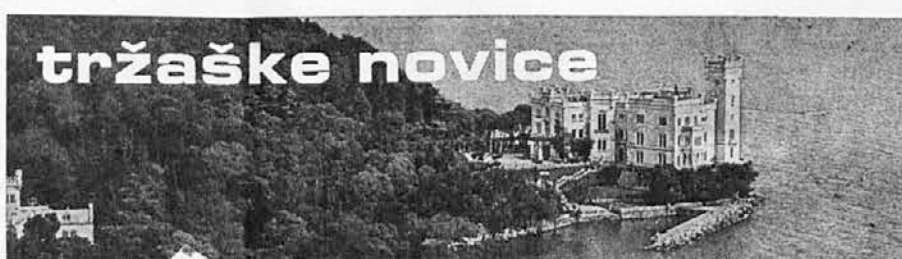
1968, vendar pa je Oddelek za slovensko jezikoslovje še zelo nepopoln. Ima ruščino, slovenščino, srbohrvaščino in slovensko jezikoslovje, poljščina pa je bila le od 1971 do 1975, potem so jo odpravili, ker ni bilo dovolj zanimanja zanj. Za vse te predmete ni še nobenega stalnega profesorja, ker se razpis za ruščino in slovenščino vleče že dve leti, izmed asistentov pa je stalna pri ruščini samo Aleksandra Ribič, hči znanega goriškega avtoprevoznika.

Dne 31. marca letos je delala izpit za stalno asistentko slovenske filologije Neva Godini-Godnič, stalna profesorica na srednji šoli sv. Cirila in Metoda v Trstu, ki je poverjena asistentka od 1972. Za naloge je imela jezikovno razlago starocerkvenoslovenskega Marijanskega evangelija iz konca 10. stoletja, pri ustnem izpitu pa je dokazala svoje znanje stare cerkvene slovanščine, splošnega slovenskega jezikoslovja, francoščine in slovenščine. Komisija, ki so jo sestavljali predsednik prof. Gusman ter člana Valussi in prof. Jevnikar, jo je odlično ocenila. Tako bo v jeseni postala stalna asistentka.

Se en slovenski doktor v Rimu

Stanko Lipovšek, duhovnik mariborske škofije, doma iz Vojnika pri Celju, je doktoriral v soboto 3. aprila letos na teološki fakulteti benediktinskega ateneja sv. Anzelm na Aventinu v Rimu. Doktorsko razpravo je naredil s področja liturgike in sicer o »prošnjah vernikov« (za vse potrebe) pri sv. maši. Novemu bogoslovnemu doktorju naše iskrene čestitke!

● Naši verni slovenski rojaki, ki so na delu v Nemčiji, prirejajo s svojimi duhovniki že več let velika binkoštna srečanja z verskim in zabavnim sporedom. Letos bo prvo veliko srečanje v Stuttgartu, drugo pa v Düsseldorfu. Na srečanju v Düsseldorfu bo sodeloval koroški pevski zbor J. Petelin-Gallus, ki obhaja letos dvajsetletnico obstoja. Ustanovil ga je duhovnik Franc Cigan SDB, ki se ga hvaležni Korošci na svojih koncertih vedno radi spominjajo.

«Pesem mladih»

V nedeljo 28. marca je bila v Kulturnem domu v Trstu revija mladinskih pevskih zborov, ki jo prireja Zveza cerkvenih pevskih zborov. Letošnja revija je bila že šesta zapovrstjo in se je udeležilo veliko število mladih pevcev.

Nastopilo je namreč 11 otroških pevskih zborov in dva ansambla, in sicer: zbor Slovenski šopek iz Mačkolj (Ljuba Smotlak), zbor z Opčin (Branko Lupinc), zbor Sentyakobskega doma (Dina Slama), zbor Baragovega doma iz Ricmanj (Silvan Dobrila), zbor iz Škednja (Dušan Jakomin), zbor iz Boljunca in Doline (Imelda Stor), zbor Slomšek iz Bazovice, Gropade in Padrič (Marijan Živic), zbor iz Sv. Križa (Celina Kontelj), zbor iz Sempolaja (Ida Biteznič), zbor iz Rojana (Vera Poljšak). Ansambla sta bila Explorer od Sv. Ivana in Kondor iz Bazovice.

Pozdravni nagovor je imel predsednik ZCPZ Zorko Harej, ob zaključku pa so zapeli še združeni zbori pod vodstvom Biance Frandolič.

Nova premiera v Kulturnem domu

V petek 2. aprila je bila v Kulturnem domu v Trstu nova premiera v letošnji gledališki sezoni. Šlo je za krstno uprizoritev igre v dveh delih »Igorju ugaja Bach«, ki jo je napisal Josip Tavčar. V tem svojem najnovejšem delu biča avtor današnjo potrošniško družbo, kateri je

«Križarska vojna»?

Po izjavah Pavla VI., rimskega vikarja kardinala Polettija in italijanske škofske konference, da kristjan ne more glasovati za ideološke sisteme, ki nasprotujejo veri, se je v prvi letošnji številki celjske in mariborske revije »Znamenje« oglasil njen glavni urednik Rafko Vodeb in označil to stališče italijanskih škofov za »križarsko vojno«.

Italijanski škofje so namreč obsodili totalitarne, radikalne in laiciistične ideologije, ki izpovedujejo materialistični ali brezbožni pogled na življenje in je zato v nasprotju z izpovedovanjem krščanske vere, kadar kdo pristopi k tistim gibanjem, ki imajo, dasi na različne načine, temelj v marksizmu.

Resnici na ljubo pa je treba povedati, da povsod tam, kjer je na oblasti marksizem, ni prostora za svobodo veroizpovedi, ako vera že ni izpostavljena naravnost ludemu preganjanju. Urednik »Znamenja« bi kot duhovnik le moral dati nekaj na to, da Evropa ni danes muslimanska tudi po zaslugi križarskih vojn, dasi mogoče niso bile tako idealistične, kot bi jih on rad videl.

Takšno idealno stanje, kot bi nekateri radi, je lahko le domišljija, ki je docela ni mogoče uresničiti. Pristransko je zato dolžiti Cerkev starih in novih križarskih vojn, a obenem spregledati v celoti vse preganjanje vere v državah pod marksistično vladavino.

Sicer pa je splošno znano, da prejema revija »Znamenje« denarno podporo ljubljanske vlade, ki jo ideološko veže. Vprašanje je samo, če se potem še sme nazivati »krščanska«.

—ul

Pismo beneškim Slovencem

Lepo se je predstavila naša dramska skupina pred goriškim občinstvom. Že dolgo ni bilo videti na amaterskem odru take svežine in sproščenosti. Za vas pa ima to delo še globlji pomen: vplete se v množico tistih prijetnih znamenj, ki zadnja leta naznanjajo vaše narodno prebujanje.

In glej, »Primorski dnevnik«, naš edini zamejski dnevnik, ki bi moral z navdušenjem opozoriti na vsak gib Slovencev v Benečiji, Režiji in Kanalski dolini, je toliko pisal o vas, da smo se vsi čudili: v soboto 27. marca, dan pred predstavo, nepomemben oglas, v nedeljo nobenega. (Za te-le bo veliko prostora na razpolago, ko bo »Primorski dnevnik« prav kmalu začel naznanjati, kje in kdaj se sestanejo pusti odbori za prihodnje leto.) Prejšnji terek smo pričakovali obširno poročilo o uspehu predstave, o občinstvu, ki je napolnilo dvorano Katoliškega doma, o navdušenju in zadoščenju. Poročilo »Primorskega dnevnika« se je glasilo: nič.

Ne mislite pa, dragi beneški rojaki, da je šlo za pomoto. »Primorski dnevnik« vas je zatajil samo zato, ker niste igrali pod rdečo streho. Ne čudite se, ko bo po

edina vrednota denar in materialna blaginja. Igra je prežeta s humorjem in ironijo, ki ponekod prehajata v farso. Ta lahkotnejši prijem je značilen tudi za prejšnja Tavčarjeva dela.

»Igorju ugaja Bach« prikazuje družino bogatega podjetnika Furlana, ki je podobno kot žena in hči podvržen potrošniški miselnosti. Nasproti njim stoji sin Igor, predstavnik nove generacije, generacije, ki zavrača zgrešene vrednote staršev. Iz začetnega pasivnega odklanjanja pride Igor v akcijo z namenom, da bi druge spremenil. To doseže pri očetu.

Tema je torej sodobna in zanimiva, zato gledalca pritegne. Vsakdo izmed nas pozna namreč nekaj podobnih družin Furlan. Vendar postane dogajanje v drugem delu nekoliko preveč fantastično, da bi ga vzeli resno. To je morda hiba tega dela, skupaj z dvomom, da so nekateri premiki v junakih prehitri in premalo poglobljeni.

Delo je režiral Jože Babič, ki je skupaj z Demetrijem Cejem zasnoval sceno. Ta je podobno kot kostumi, ki jih je izdelala Marija Vidauova, popolnoma ustrezala duhu igre. V glavnih vlogah so nastopili Anton Petje, Mira Sardočeva, Stanislava Boninsegna, Livij Bogatec, Stojan Colja ter gosta Jure Kavšek, študent Ljubljanske Akademije za igralstvo umetnost AGRFT ter Anica Sivčeva, članica SNG Maribor.

Slovenski delovni ljudje v Italiji

V sredo zvečer 31. marca se je sestal izvršni odbor SDL v Italiji in vzel v pretes splošni gospodarski in socialni položaj naših krajev. Mnenja je, da večina sedanjih slovenskih uprav popolnoma pasivno sledi politično-gospodarskim dogajanjem, ki bodo imela zelo hude posledice na vseh gospodarskih proizvodnih področjih našega težkega tkiva. Slovenski upravitelji čestokrat pozabljajo, da morajo štiti posebne interese, tj. koristi pripadnikov slovenske narodne skupnosti.

Slovenski delovni ljudje se pritožujejo, da niso slovenske uprave v stanju nuditi vseh tistih socialnih uslug, katerih so deležni občani italijanske narodnosti.

Pošteno in brezkompromisno upravljanje slovenskih občin je predpogoj za dosleden boj proti stalni in čestokrat nasilni asimilaciji in je zapram vsakršnemu poskusu barantanja s slovensko zemljo in slovenskimi pravicami do enakopravnosti in gospodarske neodvisnosti.

Tovarniško postajališče pri Fernetičih in neusmiljeno rušenje naravnega ravnovesja v dolinski občini zaradi nenačrtne industrializacije, kljub svečanemu obljubam tamkajšnjih upraviteljev, so žal jasen in neovrgljiv dokaz, kako vezane roke imajo slovenski upravitelji.

Zaradi tega zahtevajo Slovenski delovni ljudje v Italiji od lastnih upraviteljev pri vsakodnevnem upravljanju volivnega mandata izrazitejši narodnostni čut odgovornosti in popolno odkritost.

V tem smislu predlaga izvršni odbor SDL v Italiji, naj bi se vse slovenske občine v deželi združile v narodni konzorcij, preko katerega bi vsklajevale celotni bodoči gospodarsko-socialni razvoj slovenske narodnostne skupnosti.

svetil tudi celo stran kaki »slovenski« nogometni ekipi, v kateri brca žogo par golobradcev, ki govorijo med seboj italijansko. Važno je le, da jo brajajo na rdečem igrišču; kar je rdeče, pa je že samo po sebi kultura.

Naš slovenski dnevnik je še enkrat dokazal, da ga nič ne zanima naša kultura, naše slovenstvo in vaše narodno prebujanje, če ni rdeče. Ugotavljati moramo, da demokratični Slovenci daleč nismo tako ozkosrčni kakor naši levi tovariši in radi obiskujemo vse prireditve, ki imajo pravo kulturno veljavo in pomen.

Dragi Benečani, komaj ste vzdignili glavo in pogledali k svojim bratom, že ste spoznali grenko resničnost slovenskega »bratstva«. To grenkoba bi sicer prej ali slej okusili, upamo samo, da ni prišla prezgodaj, kakor pomladna slana na komaj odprto cvetje. Če vas je oparilo, ne izgubite poguma, poženite še več mladik in novih popkov, nadaljujte z delom in pokažite goriškim in tržaškim Slovencem, da ste v dolgi mračni dobi dozoreli in kot najmlajši od bratov, postali najmodrejši.

Crt

IZ KANALSKE DOLINE

Občni zbor PD »Planinka« iz Ukeve

V soboto 3. aprila se je v Ukvah v Kanalski dolini ob lepem številu prisotnih članov odvijal redni občni zbor PD »Planinka«, ki v tej gorski vasi uspešno deluje že lepo vrsto let. Poročilo o pretekli dejavnosti je podala dolgoletna predsednica društva Neža Tributsch. Omenila je pobude na raznih področjih vaškega življenja, predvsem pa je poročala o delovanju pevskega zbora, ki je pravi nosilni steber društva. Predlagala je, da bi pevovalji Francu Sivcu, ki že 25 let vodi njihov zbor, podelili priznanje za tako dolgo in požrtvovalno neplačano delo.

V razpravi, ki je nato sledila, so padali razni predlogi v zvezi z bodočim delom. Tako je bila izrečena želja, da bi pevski zbor nastopil na celovškem radiu in na radiu Trst A, kjer že imajo njihov posnetek izpred več let. Dalje se je odvijala razprava o tem, kako še bolj pritegniti k zboru mladino in kako priti do večjih finančnih sredstev.

Prisotni člani so bili mnenja, da bi morala društvu priskočiti na pomoč tudi občinska uprava, glede na to, da je društvo edino v vasi z več kot 400 prebivalci.

Govor je bil tudi o načrtovanem upepeljevalniku, glede katerega so se prisotni izjavili proti temu, da bi stal v bližini vasi, in o novi avtocesti, ki grozi pobrati rodovitno zemljo na južni strani vasi.

V nadaljnji razpravi so navzoči člani izrazili solidarnost z župnikom Garjupom in se mu še posebej zahvalili za skrb, ki jo posveča njihovim otrokom. Vzeli so tudi na znanje odločitev videmskega proveditorja, da se tečaj slovenskega jezika ponovno odvija v šolskih prostorih.

Na koncu so se prisotni spomnili pokojnega prof. Jožeta Peterlina, ki mu je bila ta vasica pod Višarjami posebno pri srcu in je sem zahajal s svojo mladino nad dvajset let.

Pozdrave iz Trsta so občenemu zboru prinesli deželni svetovalec Drago Stoka ter Marij Maver in Franc Mljac za Slovensko prosveto. Izvolili so še nov odbor, v katerem so Marija Wudenig-Miškot, Teza Mainzinger, Mariella Kandut, Janko Prešeren in Alojzija Janach, na predsedniško mesto pa je bila potrjena Neža Tributsch.

● Katoliški misijoni (febr. 1976) poročajo, da je Marijina družba v Trstu na zadnjo misijonsko nedeljo zbrala 268.000 lir. Če pomislimo, da ima družba sedaj le okrog 140 članic, je treba reči, da je v misijonskem prizadevanju daleč pred mnogimi župnijami. Sedaj ista družba zbira darove za lačne po svetu. Zelo koristno je, da se dobrodelne akcije objavljajo, večkrat ljudem dobre volje razlagajo in priporočajo.

Z GORIŠKEGA

Umrli je Franc Žgavec

V Gorici je po dolgi in mučni bolezni preminul Franc Žgavec. Doma je bil s Cola. Po zadnji vojni se je ustavil v Gorici in si tukaj ustanovil družino. Poročil se je z domačinko Julko Grljevič, s katero je imel dve hčerki, Marijo in Franko. Vsa družina se ni bala izpričevati svoje slovenske zavesti in svojega krščanskega prepričanja. Saj srečujemo obe hčerki pri naših prosvetnih in cerkvenih zbora in drugem kulturnem delu.

Pokojni Franc je bil priden delavec in je bil precej let zaposlen pri podjetju Ivan Vetrh. Ker je razvažal po družinah drva, je bil dobro znan v našem goriškem mestu.

Bog mu daj zaslužen plačilo. Zeni in hčerkama ter ostalemu sorodstvu izražamo naše sožalje.

Rupa

V petek 2. aprila je bil v društvenih prostorih cerkvenega pevskega zbora Rupa-Peč vzgojiteljsko-kulturni večer, ki ga je priredil omenjeni zbor.

Predavateljica je bila znana in priljubljena vzgojiteljica in pesnica Ljubka Sorli Bratuževa. Govorila je o poslanstvu, pa tudi o dolžnostih staršev, ki jih imajo v današnjih resnih in zahtevnih časih do svojih otrok, do šole in svojega rodu. Po predavanju se je razvil prisrčen in iskren razgovor, ki so se ga udeležile zlasti matere.

Gotovo ena lastovka še ne naredi pomladi, pravi naš pregovor. Tako je tudi s te vrste predavanji. Zeleti je le, da bi se z njimi nadaljevalo in da bi obrodila sadove v naši skupnosti. Gospe Ljubki pa izrekamo toplo zahvalo za opravljeni trud in za pripravljenost, da je prišla med nas.

Tridnevnik in postne pridige v Gorici

Ze dolgoletna tradicija je, da imamo v Gorici pred tihno nedeljo posebno pripravo na prejem velikonočnih zakramentov. V ta namen je bila letos tridnevnik, ki se je začela v četrtek in se zaključila v nedeljo. Glavne govore je imel g. Jože Jurak, ki ima letos tudi postne govore, katerih glavna tema je posvečena delu laikov v Cerkvi. Tudi tridnevnik je bila posvečena tej misli. Zlasti je bil bogat sklepni govor v nedeljo v goriški stolnici, kjer je g. Jurak razvil misel, kako današnji človek ubija v sebi Boga in izgublja zaupanje v Kristusa. Svoje misli je podprl s številnimi zgledi. Zaključil je s pozivom, naj bi vsi, ki se čutijo kristjani, z besedo in zgledom izpričevali vero v Boga in polno zaupanje v Kristusa.

Mladinska tragedija na goriškem odru

V sredo 31. marca je SSG iz Trsta imelo svojo redno abonmajsko predstavo v goriškem gledališču Verdi. Igralci so prikazali mladinsko tragedijo nemškega dramatika Franka Wedehinda »Pomladno prebujenje«. Igra je bila prvič uprizorjena v slovenščini.

V skupini mladih deklet in fantov se prebujajo mladostna čustva in z njimi dozorevajo tudi spolna nagnjenja, čeprav jih skušajo mirni profesorji in lažno stroge pobožnevalnice prikriti in streti. Zaradi tega se mladi Moritz Stiefel ustrelil in Wendla Bergman umre. To terjaja »Pomladno prebujenje«, saj tudi režiser Zvone Šedlbauer pravi, da »pomlad in oranju te pomladne ledine življenja gori in tudi pobija pod seboj«.

V tej gledališki predstavi smo, poleg znanih starejših igralcev tržaškega SSG, videli tudi nove mlade sodelavce tega gledališča in mlajše goste iz slovenskih gledaliških hiš. Vsi mladi igralci so dovršeno in prepričljivo igrali svoje vloge, najbolj pa so izstopali Zvone Agrež kot Melchior Gabor, Aleš Vabič kot Moritz Stiefel in Olga Kacjanova kot Wendla Bergman.

Sceno si je zamislil eden najboljših jugoslovanskih scenografov Sveta Jovanović. Scena ni bila ilustrativna, saj Jovanović navadno ne uporablja tega izrazila, ampak se je s celotno predstavo dobro ujemala.

Igra je doživela pri mladih velik uspeh, saj so se sami mladoletniki spoznali v kakem odrskem liku in videli v njem lastne probleme. Ostalo občinstvo pa ni bilo zelo zadovoljno s predstavo. Morda je igri manjkala psihološka poglobljenost in večja dinamika, dialogi pa so mestoma zaustavljali tempo igre. - iša

Proračunska izjava v goriškem občinskem svetu

Na seji v petek 2. aprila je goriški občinski svet glasoval o proračunu za finančno leto 1976. Za proračun so glasovali svetovalci DC, PSDI in PRI, proti pa so se izrekli predstavniki Slovenske skupnosti, PCI, PSI, PLI ter MSI. Proračun goriške občine predvideva skupno nad enajst milijard finančne dejavnosti. Od teh je skoraj sedem milijard predvidenih za redno obratovanje, dobre štiri milijarde pa za investicije. Primanjkljaj kaže skoraj dve milijardi in pol lir.

Proračun pa ne pomeni samo finančne programacije delovanja občinske uprave. Proračun je tudi temeljni dokument vsakega izvoljenega telesa, zato se ob njem vedno razvije splošna debata in ima osnovno politično vlogo.

Ne bomo se tu ustavljali ob posameznih vprašanjih goriške občinske uprave, vendar bi radi poudarili nekaj stvari, ki pobliže zanimajo zlasti slovensko prebivalstvo naše občine. O slovenskih problemih so v glavnem obširno govorili predstavniki Slovenske skupnosti, PSI in PCI.

Za Slovensko skupnost sta posegla v razpravo svetovalec Paulin in Bratuž in se zaustavila ob številnih problemih goriške občinske uprave in njenega odnosa do slovenske narodne skupnosti. Svetovalec Paulin je predvsem analiziral proračunski dokument v splošnem merilu in zlasti ugotovil, da manjkajo v njem prava programacija in politične smernice. Podčrtal je važnost povezave z drugimi občinskimi upravami in to še posebej, kar zadeva razna življenjska vprašanja krajevnih uprav, kot so prevozi, socialno skrbstvo in zdravstvo. Paulin je nato še posebej označil nekatere glavne probleme slovenskega prebivalstva: dvojezičnost, rabo slovenskega jezika, konzulto za sloven-

ske manjšino, potrebe slovenskih krajev goriške občine, boj razlaščenju. Svetovalec Slovenske skupnosti je tudi obžaloval, da v županih izjavah ni nikakih omemb problemov slovenske manjšine in osimskega sporazuma, za katerega je rimska vlada pravkar izdelala ratifikacijski zakon.

Svetovalec Bratuž pa je v glavnem obravnaval šolski problem. Omenil je resno stanje, v katerem se danes nahaja večina slovenskih šol, ki ne razpolaga z ustreznimi šolskimi poslopji. Tako je zahteval premaknitev z mrtve točke gradnje šolskih stavb v ul. Campi, določitev potrebnega zelijšča za srednjo šolo in ostale šole (osnovno in vrtec) v južnem delu mesta. Zavzel se je za prepotrebne telovadnice, ki jih slovenske šole sploh nimajo. Poleg tega je predstavnik Slovenske skupnosti predlagal občinski upravi, naj poskrbi za to, da bi se v prihodnjem šolskem letu omogočil enoten urnik naših srednjih šol, kar je tudi vezano na prevoze, saj je večina naših dijakov iz okoliških občin.

Slovenske šolske probleme je v svojem posegu obravnaval tudi socialist Waltertisch, ki je zahteval ustrezno rešitev vseh odprtih vprašanj. Socialistični svetovalec je tu še poudaril nekaj točk v zvezi s kolegijskimi šolskimi organi in njih zahtevami ter govoril o lestvici potreb raznih šol. Svetovalec PSI se je še ustavil ob nekaterih glavnih problemih manjšine in se zavzel za njih rešitev.

Tudi komunist Chiarion je v svojem posegu omenil nekatere slovenske probleme in nakazal potrebo po njih reševanju v duhu novega gledanja od strani večinskih strank.

Goriška občinska uprava oz. večina, ki ji trenutno vlada, ni še napravila vseh korakov za resno premaknitev naprej raznih slovenskih problemov, odtod tudi nasproten glas svetovalec Slovenske skupnosti. Vsekakor pa vsa slovenska javnost pričakuje, da se bo v bodoče občinska uprava le potrudila in podvzela potrebne ukrepe za priznanje naših upravičenih zahtev.

»Beneška ojcet« v Doberdobi

V nedeljo 4. aprila so naši beneški rojaki še enkrat nastopili s svojo igro »Beneška ojcet«. Tokrat so se predstavili občinstvu iz Doberdoba, ki je s svojo številno udeležbo pokazalo razumevanje za probleme in težave beneških Slovencev in svojo solidarnost pri njihovem boju za obstoj slovenskega človeka in za pravico slovenske besede.

Ze dolgo ni naše občinstvo pri kaki igri sodelovalo s tako zavzetostjo kot pri tej. Pristni ljudski duh, preprostost našega vaškega človeka in živi slovenski optimizem, ki je vel iz celotne predstave, je na poseben način povezal igralce in gledalce, saj so bodisi enim kot drugim skupne življenjske korenine in narodne duševne sile. V naših ljudeh je igra vzbudila spomin na že zabrisane stare navade, ki pa nas kljub temu še povezujejo s tesnimi prijemi.

Z dolgim in prisrčnim ploskanjem je naše občinstvo izrazilo beneškim bratom vse svoje priznanje in navdušenje, obenem pa pohvalo za tako dovršeno delo. Mislim, da bi bilo odveč še enkrat pisati o nenavadni uigranosti dramske skupine, o izredni sproščenosti, s katero so nastopili zlasti nekateri igralci in o zelo posrečeni izbiri scenarije, saj je naš list že na dolgo in široko poročal o tem.

Dobro pa bi bilo poudariti težave in ovire, ki jih je skupina imela pri svojem delu. Igralci niso namreč vsi iz istega kraja, temveč iz raznih vasi, ki so raztresene po Beneški Sloveniji, nekateri so prihajali na vaje iz Vidma, režiser Adrian Rustja pa, ki ima pri uspehu te igre izredno zaslugo, celo iz Trsta.

Kljub vsemu temu so se ti mladi ljudje z največjim navdušenjem posvetili svoji predstavi. Avtor besedila Izidor Predan je povedal, da so zlasti nekateri z dušo in telesom sodelovali pri delu in da upa, da ne bodo tako zlahka popustili. Vsekakor so bile njihove žrtve obilno poplačane in gotovo se bodo še dolgo spominjali uspeha, ki so ga dosegli na Goriškem.

Rada bi tu ponovila želje, s katerimi smo v Doberdobi pozdravili beneško skupino: da bi kar najbolj pogosto nastopali na naših odrih, da bi trdno vztrajali na poti, ki so si jo začrtali in pri tem imeli kar največ uspeha. Končno še, da bi se pri nas, v naši družbi vedno prijetno počutili in da bi se med nami utrdile prave bratske vezi. - F.

Za slovenske šole v Gorici

Deželni svetovalec Slovenske skupnosti dr. Drago Štoka je vložil v deželni skupščini dnevni red, ki se zavzema za posebno intervencijo dežele pri finansiranju gradnje slovenskih šol v ul. Campi v Gorici.

Šport

Kennedy - Olympia 3 : 1 (12 : 15, 15 : 8, 15 : 10, 17 : 15)

V sobotnem srečanju proti vodečemu Kennedyju je Olympia sicer izšla poražena, vendar je bil nastop njenih odbojkarjev zelo soliden.

Goričani so odpotovali na gostovanje v Videm brez vsakršnega upanja na koristen rezultat, saj je Kennedy večkrat dokazal, da je morda najboljšo moštvo v tem prvenstvu. Razpolaga namreč s krepko postavbo. Višina njegovih igralcev je povprečno znatno večja od naše. Tudi posamič so Videmčani dobro izurjeni.

Naša šestierka je osvojila prvi set s požrtvovalnostjo. Toda podcenjevanje nasprotnikov, ki je temu sledilo, je učinkovalo negativno na uspešnost naših predstavnikov. Zato sta bila zapravljena naslednja dva seta. V četrtem pa so Goričani spet prišli v vodstvo in so bili pri 14 : 10 tik pred zmago. Vendar pa je bila menjava žoge tik pred zadnjo točko, kot že tolikokrat, tudi tokrat usodna. Set je bil izgubljen pri 15 : 17.

Sobotni nastop Olympije je bil torej povsem zadovoljiv, več kot izpričuje rezultat sam. Očitno je, da pridobiva naša ekipa na uigranosti šele zdaj, po temeljiti prenovitvi njene postave na začetku letošnje sezone.

Za Olympijo so igrali: Kuštrin, Devetak, Lavrenčič, Malič, Černic, Soban in Nardin.

V soboto bo Olympia igrala spet v gosteh, tokrat v Cedadu proti AISFR ob 20. uri.

DAROVI

Nedelja za katol. tisk: župnija Štmauer 10.000 lir.

Za slovensko duhovnijo v Gorici: Ivanka Strgar in dr. Ubald Zalato v spomin matere g. Antona Prinčiča po 5.000 lir; Irena Bertolini namesto cvetja na grob Franca Žgavec 5.000; uslužbenici tvrdke O. Krainer v spomin očeta Franke Žgavec 45.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana: sostanovanci v ul. Silvio Pellico v spomin Franca Žgavec 32.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: N. N. iz Sovodenj 5.000 lir.

Za Alojzjevišče: Danila in Danilo Čevdek namesto cvetja na grob Franca Žgavec 5.000 lir.

Za števerjansko cerkev: družina Klanjšček, Valerišče, v spomin Olge Prinčič 10.000 lir.

Ob obletnici smrti Dušana Černeta darujeta sestra Vera in Nada po 15.000 lir za Alojzjevišče in Zavod sv. Družine.

Namesto cvetja na grob Franca Žgavec: družina Čevdek s Peči za domače skavte in skavtinja 3.000; pevci zbora »L. Bratuž« za Katoliški dom 20.000 lir.

V spomin na Franca Žgavec: Jože Cotar za slovensko duhovnijo 4.000 lir, za ortopedsko nogo 3.000 lir in za svetogorsko baziliko 3.000 lir.

Goriške družbenice: za svetogorsko baziliko in za cerkev p. Leopolda po 20.000; N. N. 2.000 lir.

R. F. Širca v spomin na msgr. Omersa: za Katoliški glas 10.000 lir.

Namesto cvetja na grob prof. Peterlina: msgr. J. J. za sklad Katoliškega glasa 8.000 in za ortopedsko nogo 7.000 lir.

V spomin prof. Jožeta Peterlina darujejo za »Mladik«: Diomira Fabjan; Marija Bratina; Vinko Levstik, Trst, hotel Bled, Rim po 10.000 lir; Ema Križmančič; Marija Marc iz Bazovice; Francka Horvat iz Buenos Airesa; družina N. N. iz Gorice vsak po 5.000 lir; Angela Hrovatin iz Trsta; N. N. iz Gorice po 3.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Sonja Hlača v spomin mame Alberte Čeh 25.000; razni 13.000 lir.

Za Marjanišče na Opčinah: Lorica Ban, Bane, v spomin moža Hermana 10.000; Zora Husu-Prelog na mesto cvetja na grob msgr. Ivana Omersa 5.000 lir.

Za cerkev na Banah: Lorica Ban v spomin moža Hermana 10.000 lir.

Za svetogorsko svetišče: Kristina in Zofiga namesto cvetja na grob Olgi Prinčič 5.000; N. N. 5.000; hči Vida Prinčič 10.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N. iz Rupe 5.000 lir.

Za ortopedsko nogo: Felicita V. v spomin prof. Peterlina 10.000; N. N. iz Gorice 20.000; Ana Oceani 5.000; N. N. 1.000; N. N. 10.000; Cilka K. 5.000; N. N. 2.000; N. N. 5.000 lir.

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 22.45. **Dejstva in mnenja:** 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 11. do 17. aprila 1976

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Chopin. 11.15 Mladinski oder: »Pravljica o črnem trnu«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj. 14.30 Nedeljski vestnik. 15.45 Nedeljski koncert. 16.30 Operetna fantazija. 17.00 Sport in glasba. 18.00 »Polnoč je, doktor Schweitzer«. Drama. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Baletna glasba. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi. 22.15 Glasba za lahko noč.

Torek: 11.35 Pratika. 12.50 Medigra za pihala. 13.00 Postni govor. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Trideset let gledališkega amaterstva v naši deželi. 19.25 Za najmlajše. 20.35 G. Charpentier: »Luiza«, opera. 21.55 Glasba za lahko noč.

Sreda: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Deželni koncerti. 19.10 Družinski obzornik. 20.35 Simfonični koncert. 21.45 Glasba.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 13.30 Popoldanski koncert. 17.00 Klavičembalo. 17.20 Haydn: »Pomlad«. 18.00 Harfa. 18.15 Umetnost... 18.30 Slovenski znanstveniki na univerzi. 18.50 Slavko Osterc: Koncert. 19.10 Človek pred rojstvom. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Budnost«. Drama.

Petek: 11.35 Opoldne z vami. 13.00 Postni govor. 17.00 Orgle. 17.20 Haydn: »Poletje«. 18.00 Kitara. 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Slovenska povojna lirika. 19.20 Vezilo mojstrov iz preteklosti. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 13.30 Popoldanski koncert. 14.45 Komorne skupine. 15.45 Avtoradio. 16.00 Haydn: »Zima«. 17.20 Solistične skladbe tržaških avtorjev. 18.15 Umetnost... 18.30 Dvorak. 19.15 Lik iz naše preteklosti. 19.30 Angleški virginalisti. 19.40 Pevska revija. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Polmrak«. Drama.

Ljubljanska TV

Spored od 11. do 17. aprila 1976

Nedelja: 10.45 Otroška oddaja. 12.20 Nedeljsko popoldne. 17.25 Cvetje v jeseni. 20.00 Salaš, nad. 21.05 Alkoholizem. 21.35 Sport. 22.10 Hokej CSSR : Švedska.

Ponedeljek: 17.15 Zgodbe o polhcu. 17.30 Znameniti živalski vrtovi. 18.10 Kače in plazilci. 20.00 »Zasluge«, tv drama. 21.25 Kratki filmi. 21.55 Hokej NDR : ZDA.

Torek: 17.20 Beethoven, Schubert. 17.35 Papirnati mesec. 18.45 Narodna glasba. 20.55 »Kontrapunkt življenja«. 21.55 Hokej SZ : Švedska.

Sreda: 15.00 Namizni tenis Jugoslavija : CSSR. 17.10 Otroška oddaja. 17.25 Pionirji fotografije. 18.10 Po sledih napredka. 18.45 Prijatelji glasbe. 20.00 »Zemlja«, film. 22.00 Trio Osterc.

Četrtek: 16.10 Hokej Finska : Švedska. 17.25 Cvetlične pravljice. 17.40 Neven, nad. 18.30 Avtomobil. 20.00 Mladi Garibaldi. 21.40 Glasbeni magazin. 22.25 Golji Evrope.

Petek: 17.20 Pisani svet. 18.10 Francoski zbori. 18.40 Čutila. 19.05 Kako uporabljamo slovar slovenskega knjižnega jezika. 20.05 Mali oglasi. 20.50 Psihokirurgija. 21.50 Serif v New Yorku.

Sobota: 13.25 Hokej Švedska : NDR. 16.00 Studij na univerzi. 16.20 Policilinder in dolgi nos. 20.00 »Časovna stiska«, film. 22.50 Hokej SZ : CSSR.

Veliki teden v Gorici

Slovenski verniki v Gorici bodo obhajali veliki teden takole:

na oljčno nedeljo ob 9. uri potje pasijona med mašo na Travniku. Pri Sv. Ivanu med mašo ob 12. uri blagoslov oljk.

Veliki četrtek: ob 20. uri pri Sv. Ivanu maša v spomin zadnje večerje; sledi čiščenje Jezusa v grobu in sicer od 21. do 22. ure za žene in dekleta, od 22. do 23. ure za može in fante.

Veliki petek: ob 7. uri v stolnici sv. križev pot; ob 17. uri pri Sv. Ivanu obredi velikega petka; ob 20. uri pri Sv. Ignaciju zadnja postna pridiga.

Velika sobota: ob 19.30 obredi pri Sv. Ivanu.

Velika noč: ob 6.30 vstajenje in maša v stolnici.

OBVESTILA

Prihodnja številka Katoliškega glasa bo izšla na 8 straneh in z velikonočnimi voščili. Podjetja, društva in ustanove prosimo, da sporočijo voščila vsaj do torka 13. aprila opoldne.

Maša za cerkveno edinost bo v ponedeljek 12. aprila ob 19.30 v cerkvi sv. Ivana v Gorici.

Občina Steverjan. Da bi mogla podpora ustanova ECA čimbolj natančno in nepristransko pregledati stanje v zvezi z delovanjem podpor, potrebuje informacije o gospodarskem stanju vseh starih in novih užitnikov. Prizadeti naj se javijo na tajništvo ECA v občinskih prostorih, da izpolnijo posebno vprašalno polo.

SKPD »Hraste« iz Doberdoba bo tudi letos na velikonočni ponedeljek 19. aprila priredilo »PRAZNIK POMLADI«. Prišel se bo ob 10. uri dopoldne z razstavo slik Antona Mihelčiča in z odprtjem buffeta. Popoldne ob 14.30 prijateljska tekma v odbojki med ženskima ekipama »Hraste« iz Doberdoba in CUS iz Trsta. Ob 16. uri nastop folklorne skupine iz Sovodenj. Ob 18. uri koncert ansambla »Igo Radovič«. Sledi prosta zabava ob zvokih istega ansambla.

Koncert postnih pesmi bo v Sv. Križu pri Trstu na oljčno nedeljo ob 16. uri. Peli bodo svetokriški, openski in proseški cerkveni pevci. S koncertom se bo zaključila duhovna obnova, ki jo vodi jezuitski pater Radogost Grafenauer.

Postni govori. V velikem tednu bo govoril na radiu Trst A v torek 13. aprila župnik Franc Vončina »Dopolnjeno jek«, v petek 16. aprila pa g. Tone Bodenčič »Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo«. Oba govora sta ob 13. uri.

Prof. Alojz Rebula bo predstavil na ponedeljkovem večeru DSI (ul. Donizetti 3 v Trstu) knjigo J. Ratzingerja: »Uvod v krščanstvo«. Delo, ki je pred kratkim izšlo v slovenskem prevodu, je vzbudilo veliko zanimanja med slovenskimi bralci. Začetek ob 20.15.

Gledališče »Komedija« iz Zagreba bo v priredbi SSG gostovalo v gledališču Rossetti v Trstu z rock-opero Gubec-beg (Kmečki upor iz leta 1573). V petek 9. aprila je nastop ob 20.30 za abonma red A, B, E in J, v soboto 10. aprila prav tako ob 20.30 za red D, H in I, v nedeljo 11. aprila pa ob 16. uri za red C in G ter za goriški abonma.

Beneški pasijon bo izvajalo društvo »Rečan« v Ljési v nedeljo 11. aprila ob 16. uri. Beneški pasijon obsega pesmi v beneškem narečju in recitacije. Spada med stare spomenike ljudskega ustvarjanja v Slovenski Benečiji.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža in očeta

Franca Žgavec

se iskreno zahvaljujemo vsem za izraze sožalja. Posebna zahvala župniku msgr. dr. F. Močniku, pevskemu zboru, darovalcem cvetja in vsem, ki so ga spremljali k zadnjemu počitku ali kakorkoli počastili njegov spomin.

Zalujoči: žena Julka, hčeri Franca in Marija z družino

Gorica - Peč - Col, 3. aprila 1976